

kr., og det kan man ikke tillade. På det her område kan man tillade det, fordi man har en teknisk definition af, at det ikke er det, man kan kalde en skat.

Gad vide, om ikke borgeren er fløjtende ligeglad. Summa summarum er, at det er 35 kr. i ekstraudgifter. Det kan man sige er lidt, men på det ene område mener regeringen, at det er rigeligt til at bryde skattestoppet, på det andet område er det ikke nok.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil stadig væk slå fast, at Erasmus Montanus ikke har levet forgæves.

Men jeg synes ikke, at hr. Anders Samuelsen svarede på sammenligningen med virksomheder, som vi pålægger nogle byrder og dermed nogle omkostninger, og så bliver de omkostninger aflejret i de priser, kunderne skal betale. Den sammenligning synes jeg ikke rigtig at hr. Anders Samuelsen reflekterede på. Jeg gør mig ikke forhåbninger om, at hr. Anders Samuelsen gør det i anden omgang.

Lad mig så spørge om noget andet og nærme mig det fra en anden vinkel: Er hr. Anders Samuelsen ikke enig med mig i, at skatter og afgifter må være nogle betalinger, der sker til en offentlig myndighed, til en kommune eller staten? Det er der jo ikke tale om her. Ergo, for at blive i Erasmus Montanus-jargon, kan det her ikke være en skat eller en afgift.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg ser det jo bare fra borgerens synsvinkel, og borgeren er da ligeglad med, om det er en afgift eller en skat, eller hvad det er. Det er en øget omkostning. Det er det, der er tale om. Og det, regeringen solgte sig på ved sidste valgkamp, var at beskytte borgerne mod nye mærkværdige opfindelser og måder, hvorpå man kunne få penge ud af borgernes lommer. Hvor de penge så går hen, er sådan set lige meget set fra borgerens synsvinkel. Faktum er bare, at de ryger ud af borgernes lommer.

Det, der er problemet for regeringen i denne her sag, er, at den, når det gælder aktie- og kapitalindkomstbeskatningen, hvor der er nogle, f.eks. Det Radikale Venstre, der har kæmpet for en markant forenkling – De Konservative har også kæmpet for det, inden de kom i regering, så er de holdt op med det, efter at de kom i rege-

ring – er imod på grund af skattestoppet. Men på det her område står man lige pludselig op og siger: Nej, nu kan det være det samme, her er det o.k. osv.

Virksomhederne bliver så nævnt her, når vi pålægger dem at betale noget, f.eks. betale for forureningen, men der er det jo sådan, at forurenere betaler. Det er imidlertid ikke sådan, at de her 1,2 millioner mennesker, som ikke agter at benytte sig af det tilbud – sådan ser det ud på nuværende tidspunkt – har forurennet nogen steder. De har ikke noget, de skal betale for; de bliver i det her tilfælde bare pålagt at betale forureningsafgiften, dvs. administrationsomkostninger.

Det er jo det, der er problemet, og det er det, jeg synes ministeren burde svare på. Hvorfor er det ikke et brud på skattestoppet? Sådan føles det vel for borgeren, er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg forstår da godt, at hr. Anders Samuelsen efter så mange år her i Folketinget og med den tankegang, som Det Radikale Venstre har, ikke kan skelne mellem skatter og service.

Når hr. Anders Samuelsen til sidst kommer med den konklusion, der hedder, at dette kan være et meget godt forslag, må det vel have en eller anden kvalitet. Denne ene eller anden kvalitet kunne jo være, at selv de, der bliver i LD, får det gode, at de kan flytte. Det er jo ikke nogen skat. Det er et gode, de betaler for.

Dansk Folkepartis ordfører var tidligere inde på spørgsmålet om, at de puljevalg, der er lavet i ATP-systemet, i LD, SP osv., er blevet indført, og at de jo også har haft en engangsomkostning. Men det har vi da ikke hørt Det Radikale Venstre tale om var en ekstra skat.

Er dette, at de forskellige pensionsforsikringsselskaber udvikler forskellige puljevalg og dermed også har en engangsomkostning til det, ikke et gode? Er det ikke noget, det er værd at betale for som opsparer?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Venstres ordfører forsøger febrilsk at tale sig uden om det, der er sagens kerne i det her, nemlig at man påfører omkring 1 million danskere en ekstra omkostning. Den kan være lille, eller den kan være stor, men man påfører dem en ekstraomkostning i et ideologisk ridt. Det er så,